

अन्ववायन (von इ mit अनु + अय) n. das Hinterherziehen (neutr.): नाष्टाणो रत्नसामनन्ववायनाय ÇAT. Br. 6, 3, 1, 5. — Vgl. अन्ववचार.

अन्ववेत्ता (von इन् mit अनु + अय) f. Rücksicht, mit dem gen. des obj.: शत्रुघ्नस्यान्ववेत्तया R. 2, 51, 15. = 2, 86, 16.

अन्वष्टका (1. अनु + अष्टका) f. der neunte Tag in der zweiten Hälfte der drei Monate nach dem Vollmonde im Âgrahâjâna (nach KULL.): पितृश्रैवाष्टकास्वर्चन्नित्यमन्वष्टकासु च M. 4, 150. Auch °की Verz. d. B. H. No. 1126: अन्वष्टकादितियः.

अन्वष्टव्य (von अन्वष्टका) n. die an den Anvashṭakâ stattfindende Opferceremonie ÂÇV. GṆH. 2, 5.

अन्वर्कम् (von 1. अनु + अर्क Tag) adv. Tag für Tag: पूर्वे च्यक्त आग्नेयमेव प्रथमे ऽह्नैः द्वितीये सौर्ये तृतीये एवमेवान्वर्कम् ÇAT. Br. 4, 5, 4, 13, 13, 1, 1. KÂTJ. ÇR. 8, 2, 38. 12, 3, 2. 13, 4, 28. 15, 1, 8. 17, 7, 16. u. s. w. M. 2, 167. 183. 217. 3, 78. 84. 281. 4, 125. 7, 136. 11, 222. 245. J:GŪ. 1, 41.

अन्वाख्यान (von ख्या mit अनु + आ) n. Erzählung, Aufzählung; Abschnitt, Kapitel: यद् भिन्नवै प्रायश्चित्तिरुत्तरस्मिंस्तदन्वाख्याने ÇAT. Br. 6, 5, 2, 22. यद् भिन्नवै प्रायश्चित्तिमाहोत्तरस्मिंस्तदन्वाख्याने 6, 4, 7. (8. handelt von den प्रा०). तदाहुर्नैतदस्ति यद्देवासुरं यदिदमन्वाख्याने ब-डुध्यत इतिहस्ति वत् 11, 1, 6, 9.

अन्वाचय (von चि mit अनु + आ) m. die Anreihung einer secundären Handlung an eine Haupthandlung, eine der Functionen der Partikel च, AK. 3, 4, 22. (COL. 28), 2. अन्यतरस्यानुषङ्गिकत्वे ऽन्वचयः Siddh. K. zu P. 2, 2, 29. Als Beispiel wird angeführt: भिन्नामट् गो चानय.

अन्वाजे adv. in Verbindung mit कर P. 1, 4, 73. Vop. 15, 5. अन्वाजे-कृत्य oder अन्वाजे कृत्वा = डुर्लस्य बलमाधाय Sch. zu P. — Zusam- meng. aus 1. अनु + अजे (?); vgl. उपाजे.

अन्वादेश (von दिश् mit अनु + आ) m. eine Nacherwähnung, eine wiederholte Erwähnung, die auf etwas Vorangegangenes zurückweist, Nir. 4, 25. 6, 13. 7, 9. P. 2, 4, 32. Vop. 3, 144. आदेशः कथनम् । अन्वादेशो ऽनु- कथनम् KÂÇ. zu P. a. a. O. किञ्चित्कार्यं विधातुमुपात्तस्य कार्यात्तरं विधातुं पुनरुत्पादनमन्वादेशः Siddh. K. — Vgl. अनुदेश, अनूक्त, अनूक्ति.

अन्वाधान (von धा mit अनु + आ) n. das Hinzulegen von Brennholz (in die drei heiligen Feuer): अग्निन्वाधानमधुर्युजमानो वा (करोति) KÂTJ. ÇR. 2, 1, 2.

अन्वाधि (von धा mit अनु + आ) m. ein Pfand, das im Auftrage des Pfandgebers einer dritten Person wieder einzuhändigen ist: अर्थमार्गाण- कार्येषु अन्यस्मिन्वचनात्मम् । दद्यात्स्वमिति यो दत्तः स ऽह्नान्वाधिरुच्यते ॥ KÂTJ. im ÇKDr. Vgl. अन्वाहित Mir. 260, 4. Im ÇKDr. werden noch zwei Bedeutungen ohne Autorität aufgeführt: a) = पुनर्बन्धक ein wiederholtes Pfand; b) पश्चान्मानसो व्यथा Reue. In beiden Bedeutungen zusammeng. aus 1. अनु + आधि Pfand und Beängstigung.

अन्वाधेय (wie eben) n. Besitz, den eine Frau nach ihrer Verheirathung von der Familie ihres Mannes oder ihres Vaters erhalten hat: विवाहात्प- रतो यच्च लब्धं भर्तृकुलात्स्त्रिया । अन्वाधेयं तु तद्व्यं लब्धं पितृकुलात्तया ॥ KÂTJ. in Mir. 228, 1. 2. M. 9, 195. Dâ. 116. 117.

अन्वाधेयक n. von und = अन्वाधेय Visuṇu in Dâ. 116, 7. J:GŪ. 2, 144.

अन्वाधेयं m. eine Klasse von Göttern: उक्ता मानुषा आशापाला अथैता

देवा आप्याः साध्या अन्वाध्या मरुतस्तमेत उभये देवमनुष्याः — संवत्सरं रतन्ति ÇAT. Br. 13, 4, 2, 16. — Etwa aus 1. अनु + आध्या?

अन्वाद्य (von 1. अनु + अद्य) adj. in den Eingeweiden befindlich: कृ- मिम् AV. 2, 31, 4.

अन्वायत s. यन् mit अनु + आ.

अन्वारभ्य (von रम्भ् mit अनु + आ) adj. anzufassen: तदाहुः नैष यजमा- नेनान्वारभ्यो मृत्यवे कौतं नयन्ति ÇAT. Br. 3, 8, 4, 10.

अन्वारम्भ (wie eben) m. Berührung, mit dem subj. comp.: गृह्यत्य- न्वारम्भः KÂTJ. ÇR. 12, 1, 14.

अन्वारम्भण n. id. KÂTJ. ÇR. 1, 10, 12.

अन्वारम्भणीया (wie eben) f. Eingangsceremonie: दर्शपूर्णमासारम्भे (प्रथमप्रयोगे) ऽन्वारम्भणीया (इष्टिर्भवति) KÂTJ. ÇR. 4, 3, 22. कुरुतेत्रे परी- णक्ति स्थले ऽग्न्याधेयमन्वारम्भणीयात्तं (भवति) दर्शपूर्णमासात्तं वा 24, 6, 50. 51. Verz. d. B. H. No. 1082. — Vgl. आरम्भणीया.

अन्वारोक्षण (von रूक् mit अनु + आ) n. gaṇa अनुप्रवचनादि, das Be- steigen des Scheiterhaufens nach dem Manne.

अन्वारोक्षणीय adj. = अन्वारोक्षणां प्रयोजनमस्य gaṇa अनुप्रवचनादि.

अन्वासन (von आस् mit अनु) n. 1) Dienst H. an. 4, 157. MED. n. 163. —

2) Trauer dies. — 3) Werkstatt eines Künstlers u. s. w. HALÂ. im ÇKDr. — 4) ein öliges Klystier H. an. 4, 157. MED. n. 163. Suçr. 2, 206, 4, 18. 209, 3. Vgl. अनुवासन.

अन्वाकार्य (von कर् mit अनु + आ) n. 1) ein bes. Opfergeschenk H. an. 4, 219. ततो देवाः । एतो दर्शपूर्णमासयोर्दक्षिणामकल्पयन्त्यन्वाकार्यम् ÇAT.

Br. 1, 2, 3, 5. (Sâj.: अन्वाकरति यज्ञसंवाग्धि दोषजातं परिकल्पयन्नेन अ- न्वाकार्यो (also masc.!) नाम ऋत्विग्भ्यो देय आदनः). अन्वाकार्यं दक्षिणाग्राव- धिभ्रयति KÂTJ. ÇR. 2, 3, 27. 3, 4, 30. — 2) das den Manen zu Ehren an

jedem Neumondstage gefeierte Todtenmahl: पितृणां मासिकं ब्राह्ममन्वा- कार्यं विडुर्वुधाः M. 3, 123. AK. 2, 7, 31. = अमावास्याश्राद्ध H. an. 4, 219.

अन्वाकार्यक im comp. पिण्डा° = अन्वाकार्य 2. M. 3, 122.

अन्वाकार्यपचन (अन्वाकार्य + पचन) m. das südliche Altarfeuer (vgl. die u. अन्वाकार्य aus KÂTJ. ÇR. angeführte Stelle) ÇAT. Br. 2, 1, 4, 6, 2,

2, 18, 3, 2, 4, 6, 1, 5, 5, 2, 3, 2, 4, 15. 13, 4, 3, 4. AIT. Br. 8, 24. KĪND. Up. 4, 12, 1. PRAÇNOP. 4, 3. MAHÂNÂR. Up. in Ind. St. 2, 97.

अन्वाकृत s. धा mit अनु + आ.

अन्वित s. इ mit अनु.

अन्विति (von इ mit अनु) f. Nachfolge VS. 13, 6.

अन्वित्ता (von इन् mit अनु) n. das Suchen, Forsuchen AK. 3, 3, 30, Sch.

अन्वीत्ता (wie eben) f. das Nachdenken, Ueberlegen: अत्रणादनु पश्चा- दीत्ता अन्वीत्ता Sch. zu NâJA-S. in Z. d. d. m. G. VI, 3, N. 3.

अन्वीत्तित्व्य (wie eben) adj. im Auge zu behalten, zu bedenken: सं- स्था वै कर्मणो ऽन्वीत्तित्व्या ÇAT. Br. 8, 1, 2, 3.

अन्वीत = अन्वित GATÂDH. im ÇKDr.

अन्वीप (von 1. अनु + अप् Wasser) adj. am Wasser gelegen (?) P. 6, 3, 98, Sch.

अन्वृचम् (von 1. अनु + अच) adv. in der Reihenfolge der Verse: तासा- मुक्ते। वन्धुर्हन्तम्वेवान्वृचम् ÇAT. Br. 6, 2, 2, 5, 10.

अन्वेतवै ein ved. Dativ von अन्वेतु und dieses von इ mit अनु P. 3, 4, 14, Sch. 6, 2, 51, Sch.